

AUTHOR _____

NO. 4621

TITLE PRAYERS AND POEMS

RR _____

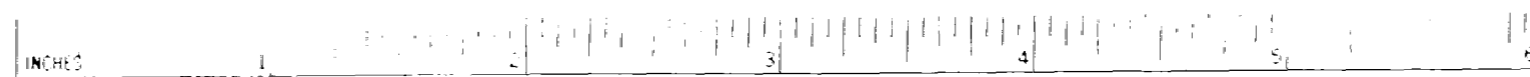
IMPRINT _____

CALL NO. ENA 1109

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
ANN ARBOR, MICHIGAN, U.S.A.

פרשת העקידה

ויהי אחר הדברים האלה וה' אֵלֵיִם נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִי וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בְּנֶךָ אֶת־
יִחִידְךָ אֲשֶׁר־אֲהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר לְיָד יְהוָה
אַבְרָהָם בִּבְקָר וַיַּחֲבוֹשׁ אֶת חֲמורוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ
וְאֶת יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּבְקַע עֲצֵי עֹלָה וַיִּקֶם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־
אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשְׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְא
אֶת הַמָּקוֹם מֵרַחֵק וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם לְנַעֲרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם־
הַחֲמור וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר נֵלְכָה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵינוּ
וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנֵוֹ וַיִּקַּח בִּידוֹ אֶת
הָאֵשׁ וְאֶת הַמֵּאכֶלֶת וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יחדוֹ וַיֹּאמֶר יִצְחָק לְאַבְרָהָם
אֲבִי וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הֲנֵה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאִי־
הִשָּׂה לְעֹלָה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֵלָיו יִרְאָה לֹא הִשָּׂה לְעֹלָה בְנִי
וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יחדוֹ וַיָּבֹאוּ לְהַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן
שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֲצִים וַיַּעֲקוֹד אֶת יִצְחָק
בְּנֵוֹ וַיִּשֶׂם אוֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֲצִים וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם
אֶת יִדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמֵּאכֶלֶת לִשְׂחֹט אֶת בְּנֵוֹ וַיִּקְרָא אֵלֶיךָ פְּלֹאֵן
וַיִּזְכַּר שְׁמֵי שָׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִי וַיֹּאמֶר
לְשָׁלַח יָדְךָ לְהַנְעִיר וְלֹא תַעַשׂ לוֹ מְאוֹמָה כִּי יִדְעַתִּי כִּי יִרְאָה
אֵלִים אִתָּה וְלֹא חֲשַׁבְתָּ אֶת בְּנֶךָ אֶת יִחִידְךָ כִּמְנִי וַיִּשְׂא
אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה אֵיל אֶחָד נֹחֵת בְּסִבְבָּךְ בִּקְרַבְךָ
וַיֵּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַחַת בְּנֵוֹ וַיִּקְרָא
אַבְרָהָם שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא וַיִּרְאָה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהַר־
יִרְאָה

מזמורים

גלה צדקתו וזכר חסדו ואמונתו לבית ישראל ראו כל אפסי
ארץ את ישעתי אל דינו הריעו לי כל הארץ פצחו ורגלו
חמרו וזמרו לי בכנור בכנור וקול זמרה בחצצרות וקול
שופר הריעו לפני המלך יי ירעם הים ומלאו תבל זיושבי
בה ונהרות ומחאו כף יחד הרים ורגלו לפני כי בא לשפט
הארץ ושפט תבל בצדק ועמים במישרים

מזמור לתודה הריעו לי כל הארץ ועבדו את יי
בשמחה באו לפניו כרגנה דעו כי יי הוא אלים הוא
עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו באו שעריו בתודה
חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו כי טוב יי לעולם חסדו
ועד דר ודר אמונתו

הללויה אודה יי בכל לבב בסוד ישירים ועדה גדלים
מעשי יי דרושים לכל חפציהם הוד והדר פעלו
וצדקתו עמדת לעד זכר עשה לנפלאותיו חנוך ורחם יי
טרף נתן ליראיו וזכר לעולם בריתו כח מעשיו הגיד לעמו
לתת להם נחלת גוים מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים
כל פקודיו סמוכים לעד לעולם עשויים באמת ויש
פדות ושלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו
ראשית חכמה יראת יי שכל טוב לכל עשייהם תהלתו עמדת לעד

בראש מש אומרים יי אדונינו וזו סימן מזמור לתודה ורגליה אודה

בחנכה אומרים מזמור שיר חכמת הבית נר להגלי דברך והללויה אודה

בפורים אומרים שגיון לוד מזמור לתודה והללויה אודה

פרשת העקידה

יראה ויִקְרָא מִלֶּאֱיִן אֵל אַבְרָהָם שְׁנִית מִן הַשָּׁמַיִם
וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נָא אֵל כִּי יֵעָן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֵת הַדָּבָר
הַזֶּה וְלֹא חָשַׁכְתָּ אֵת בְּנֶךְ אֵת יְחִידְךָ כִּי בָרַךְ אֲבִירְךָ וְהוֹבִיחַ
אֶרְבַּע אֵת זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְנַחֲוֹל אֲשֶׁר עַל שֵׁפֶת
הַיָּם וַיִּדְשֵׁרְעֶךָ אֵת שֵׁעַר אֹיְבָיו וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כָּל
גֹּוֵי הָאָרֶץ עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל
נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם
בְּבְאֵר שֶׁבַע

וְכִמוּ שֶׁבֶשׁ אַבְרָהָם אֲבִינוּ אֵת רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלִבְּךָ שְׁלֵם כֵּן וְכִבְשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֵת בְּעֶסֶף וַיִּגְלוּ רַחֲמֶיךָ
עַל מַדְתֶּיךָ וְתַתְּנֵהָ עִמָּנוּ וְיֵדֵינוּ בְּמַדַּת הַחֶסֶד וּבְמַדַּת
הַרַחֲמִים וּתְפַנֵּס לָנוּ לִפְנֵים מִשְׁזַרְתֵּי הַדִּין וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל
יֵשׁוּב חַיִּיךָ אִפְךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאֶרֶץְךָ וּמֵחַלְרֵתְךָ
וּמֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

אֲנִי זָכָה גְּדוּלַת יְמִינֶךָ תִּתִּיר צְרוּרָה קָבֵל רַחֲמֶיךָ
שֶׁאֵינֶנּוּ טַהֲרָנוּ נוֹרָא נָא גְבוּר דוֹרְשֵׁי יוֹרְדוֹךָ
כִּכְבַּת שְׁמַרְס בְּרַחֲמֵי טַהֲרָם רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תִּתִּיד
גְּמִלָּם חֲסִיז קְדוּשׁ בְּרוּב טוֹבְךָ נִהְלֵ עֲדָתְךָ יַחֲוֹד גְּמִלָּה
לַעֲמָךָ פְּנֵה אֲזַכְּרֵי קְדוּשָׁתְךָ שׁוֹעֲתָנוּ קְבִילוּ שְׁמַע צַעֲקָתָנוּ
יִדְעַתְּ מַעֲלֹמוֹת בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

מזמורים שאומרים קודם ג' טוים וקטרת בימים שאין בהם תחינה

מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשה הושיענו
לו ימינו ורוע קדשו הודיע יי שועתנו לעיני הגוים

אנא ה' אלגיני צעל הרחמים והסליחות, חום וחמול ורחם תמיד כל הימים
על עמך ישראל יושבי העיר הזאת והצילנו מכל צרה וצנקה ומכל
גזרות קשות ורעות ומכל תחלואים רעים ומכל פורענות החתרגאות ובאות
לעולם, ושלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידיו, ותפר ותבטל עצרת
כל הקמים עלינו לרעה וקלקל מחשבותם, כי הנה אויבך ה' כי הנה
אויבך יאבדו יתפרדו כל פועלי און, ולא תעשיה ידו תושיה, תפול
עליהם אימתה ופחד צדוק ימו כאבן, אויבנו ילכדו בושרת
ועלינו תרחם, עשה עמנו אות לטובה, עשה עמנו אות לישועה, עשה
עמנו אות לרחמים, ידאו שונאינו ניצונו יחזו אויבנו ויכלמו, כי אתה
ה' עזרתנו ונחמתנו:

אשריה לה' בתי ואמרה להי בעוכי, אדומחך ה' כי כליתני ולא שמחת
אויבי ל, אשריה לה' כי גמל עבלי, אשריה לה' כי גאה גאה,
עזי נחמתיה ניהי ל, לישועה, זה אל ואלוהו אלגי אבי ואדומחנהו,
מי כמוכה צלם ה' ומי כמוכה נאדר בקודש נורא תהלות עושה פלא,
ה' ימלך לעולם ועד, אדומחך ה' חזקי, ה' סלע ומצודת ומעלטי אל
צורי אחסה בו מגני יקדן יעני משגיב, מהלל אקרא ה' ומאויבי אושע,
הפכת חספגי לחמול ל, פתחת שקי ותאזרני שמחה, ואני בה' אעלונה אגלה
באלי יעני, אלהים ה' חילי וישם דגלי באילות ועל צמות יכריכני למצודת
בגנות, ה' אלהי אתה אדומחך אודה שמך עצות פלא עצות מרדוק אמונה
אומן, הודו לה' כי טוב כי לעולם חסנו, היו לרצון אחרי פינו והגיון לבנו
לפניך ה' צודנו וגואלנו:

נשחת כל מי וכו'
(וימים) ועל כלם יתברך ויתרוחם ויתגאף תמיד שמך חלכנו לעולם

חזמוד לתורה יאחרו גאולי ה' ציוס כג' אלול חני ענה צענה בעת
צינטו יגא להורות לה' אשר הפליח חסדיו בשנת התר"טו צהיות
דבר כבד חאג, ויעש ה' תמועה גדולה כי פסח על צד צד יגא
צצינטו ולא מת גס אחו. צדוך פונה ומציל:

חחחור כ"ט ל' צה צו צ"ז צח צ"ט ק' ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ק"י ק"כ ק"ג ק"ד
ק"טו ק"טז ק"יז ק"יח ק"יח ק"יח ק"יח ק"יח ק"יח ק"יח ק"יח ק"יח ק"יח ק"יח
כטוס הקטרת, והתרת קללות, ואח"כ אחרים:
יגו לה' חסדו ונפלאותיו לצב אגס:
הללויה חונה ה' בכל לבב צסוק יגרים וענה:
אזנ אגיד עזך וארנן לבקר חסוך כי היית משגב לי ומנוס צוס
צד לי:

היגו לה' כי טוב כי לעולם חסדו:
חודים אגחנו לך ה' אלגיטו ואלגי אצותינו על הנסים והנפלאות
והתמועות שעשית עמנו מעונינו עג היום הזה, ובכלל
רחמיך. רחמת גבלינו והוצאתנו מאפלה לאורה אז כי אלתתיך צעמס
אשר מעדי איטליא, וגס צינעצ. בעיר הזאת דבר כבד חאג, ואתה
צדוב רחמיך הפלאת חסדך והצלפתנו ומלטתנו כלנו אנשים וגשים
וטח מצבר ומחגפה ומכל תמלואים רעים, ופסחת על צותנו צנגלך
את הגוים אשר לא חבג יגדל המה, ולא נתת המשחית לצבא צותנו
לנגול, וגס אתה העלית ארובה ומדפא לכל מחאובנו, ותדפאנו
דפואה שלימה. העלית חן שאול בפשנו חיותנו חידכי צור, מה אנו
מה חיינו ומה צנקותינו שעשית עמנו חסדים גדולים כאלה, ולכן אנו
אחרים צדוך הגוחל לחייבים טובות שגמלנו כל טוב:

ועל וכל החיים יונוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול באחת לעולם
כי טוב. ה' ישועתנו ועזרתנו סלה ה' הטוב, צדוק הטוב שמך ולך
נאה להודות: אחור א'ר חבת הצ'ת וכו': כ"ו כי לעולם חסדו,
קדיש עם תתקבל:

הלל והודאה

א

הלל והודאה לב' על הנסים והפירקן והגבורות והתאמות אשר עשה לישראל עמו בכלל
 ובפרט בהנצלת נפשות ישראל ונתיחם בתב ערה את האש הגדולה כיום א' ר"ח
 חנוך סנת התק"לד וביום ז"ך תמוז סנת התק"ג לב ליצירה ונסקבע לדורות לצדיק להיות
 עשרה חסדאל כל היום ההוא כב"ה כ לימודי"ה הסלומדים וכהגלות החמחה יפטיחו
 נספה נרורה להודות לה' לפני ארון הקדש בתוך הקהל ככל הכתוב לרכות פיטום
 הקטרת והתרת קללות

וכתחילה יאמרו פסוקים אלו ר"ת הו"ה :

יִזְדוּ לַיהוָה חֲסֵדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי אֲדָמָה :

הַלְלוּהוּ אֲזוֹרָה יי' בְּכָל לֵב בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה :

וַיִּרְחַמְנוּהוּ בְּקֹהֶל עַם וּבְחֹשֶׁב זְקֵנִים וְהַלְלוּהוּ :

הַזְדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :

כּוֹדִים מִנְחֵנוּ לַיהוָה יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עַל הַנְּסִים וְעַל

הַפִּירְקָן וְעַל הַגְּבוּרֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל

הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ בְּכָל לֵב וּבִפְרֵט בְּיָמֵינוּ הַחֵם

בְּזִמְנֵנוּ הַזֶּה בְּהַעֲלוֹת הַלֵּב הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה רַשְׁפֵּי אֵשׁ בּוֹעֲרִים וְתַבְעָר

בָּם אֵשׁ יי' וְתִאֲבָל בְּקֶצֶה הַמַּחֲנֶה בְּבָתִּים וּבְחֻצְרוֹת וְתִהְיֶינָה צְעָקָה

וְצוֹקָה מֵאֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְיִלְדֵי הַעַבְדִּים מְבוֹחָלִים וּמְבַהֲלִים צָרִים

וְנִמְנָחִים עַל מְחֹנָם וְעַל נַפְשוֹתָם עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי צִיּוֹן הַיְקָרִים :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים כָּאֵב רַחֲסָן חֲסֵלֶת עֲלֵינוּ

וְעַל טַפְּנוּ וְעַל עוֹלְלֵינוּ וְקִיּוּמָתָם צָנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב וְאָף גַּם אַתָּה

בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲזִיָּהֶם לֹא מֵאֲמָתִים וְלֹא גְעֻלָּתִים לְכַלְתָּם לְהַפְרֵ

בְּדֵיפֵי אֲוָתָם כִּי אֲנִי יי' אֱלֹהֵי הֵם וְהִקְרָא שְׂפָתוֹב בְּכָל צְרָתָם

לוֹ צָר וְיִלְאוּ עֲנֵיו הוֹטִיעָם בְּצַהֲבָתוֹ וּבְהַחֲלִיתוֹ הוּא גְּאֻלָּם וְנִשְׁלָם

וַיִּבְשָׂאֵם בְּלִי יָמֵי עוֹלָם וְתִגְדַּל חֲסֵדוֹ לְכַבּוֹת אֶת הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה

הַחֲשֵׁק

זכרון מעושים ביום יצ' למגש אב על גלית אש בשנת התק"פ סמוך לבהב:

אומרים אלכא ביתא ושיר המעלות כלם, אותיות צ"טו באלף ביתא

ומזמור קל"ה, ק"ו, ק"ח, ואחר כך השיר הזה:

(א) רבות פלאות עמקו יגלו קטן וגדול עם כסף ברבים

ראוי שרפת אש ומתבקחת ככל פה וכל לשון באמרי בומר

רעג ומלחמה בכל מתנים: לאו להזכירם ולא יוכלו

(ב) כי עמלו במים ציתרון אומר: אזי יצחונו כי בכתמה השחת:

רבו להחטלל בארד דלע נודא תהלות קם ועזשה פלא

ועבד במגש אב והכיילנו יבאב במגש אב והכיילנו

אז נזלה עינים בשמעם שלע הדיל אלע ליעשות עם יפה

פן יאכלנו תודות בתוך הפרץ: הדיל אלע ליעשות בעמנו

(ג) יער מעדי כזון ברנס בכתמו אז בעדה אש גדה שלהבת

באה תשניעת לא כהדרא עין קרוב לחשבון אל וזיר עווינו

ולעם סגולה רחמים בכתמו קמה כמו יג בעדה נכבת

(ד) אין עזב כנמה עם ופרץ אין: בחזן שנת תק"ף לחשבוננו

הם כמנה באש ולא אופלו רבו נחשות עם וגם בשכרו

וכמו ילדים עם באש בעולנו פא יענו חלט באש בזנדת

שרים ונבדלים בחן מחלנו כי גדלה ככה בעת נעכרו

ולעזוקם חשו ולא נבולנו דבה בשרא והנבחרת:

(ה) לכן בני ציון בפרס חאר הדרך והענוה אין האמנו

זכרון גבורותינו בענו תבצורנו השוכבים בעד חרנים קמו

אמרנו תמילי לב ושיר נחאר וכלי לבוש וכלי כמות בדרמו

הזרועים חמנה ברין יקצורנו יזיק ויזיקת סחיקם שמו:

(יגור נבו)

(קט"ו)

הלל והודאה

אל דינו כי כל פה לא יודה וכל לשון לא תשבע וכל לבה לא תכרע
וכל קומה לא תקום תשית חוה וכל הלכות יד איה וכל קרב וכל יד
יזמרו לשמך פדבר שגאמר כל עצמותי תאמרנה לו מי כמוך
מי ידמה לך ומי ישנה לך ומי יערוך לך ומי יעשה כמעשהך
ובגבורותיך הלא הגדול הגבור והנודע אל עליון קונה שמים
וארץ הלא בתעצומות עזך הגדול ולכבוד שמך הגבור לנצח
נוראותיך ינהלך ונשבחך ונברה את שם קדשך ודוד עבדך
אמר לפניך זרכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשך מציל
עני מחזק מהנו ועני ואפיון מאוזלו וכתוב רגנו צדיקים ציי

לישרים נארה תהלה

בפי כל ישרים תת ר' כם
ובזבדו צדיקים תת ב' דה
ובלשון חסידים תת ק' דש
ובקרבי ק' דושים תת ה' לל

ובמקלות רבנות עמך בית ישראל יתפאר שמך וזכרה מלכנו בכל דור
ודור שפן חובת כל חוצותים מלפניך לו אל דינו ואל די אבותינו
להודות להלל לשבח לפאר להזמם להדר ולקדש על כל דברי שידות
ותשבחות שאמר דוד בן ישי עבדך כי שיהיה :

ושיבח שמך לעד בזלכנו הלא המלה הגדול ותקדוש בשמים ובארץ
כי לה נאמה לו אל דינו ואל די אבותינו שיר ושבחה הלל חמרה
ברכות והודאות עז ומשלה נצח גדלה אגורה תהלה ותפארת
קדושה ומלכות מעתה ועד עולם ומעולם ועד עולם אלה
ברוך אל רוב ההודאות :

ואמך כך ואמרים טעום הקטרת והתבת קללות ומי מבדך

הלל והודאה

ותשבע במקומה ותצל את עמה ישראל מזכותה משונה ופדית
את האבות ואת הבנים מיד צודדים ותוציאנו לרויה מצר
לדוחה ומאפלה לאורה וגאלת בזרוע עמה (ע"כ) בני יעקב ויוסף
סלה יובבן

נשמות כל חי תברך את שמה לך אלדינו ורוח כל בשר תפאר ותרום
זכרה בלבנו מן העולם ועד העולם מתה הוא ל ומבלעדיה
אין לנו מלה גואל עוזר ומושיע פודה ומציל מפרנס ומרחם בכל
עת צרה וצוקה אין לנו מלה מלא מתה :

אלדי הראשונים והאחרונים מלה כל בריות אדון כל תולדות
המהולל ברוב התשבחות המנהג עולמו בחסד ובריות
ברחמים לך לא ינום ולא ישן המעורר ישנים ובהקיש נרדמים
סומך נוסלים ורופא חולים :
ולך לבדה מאתנו מודים :

אלופינו מלא שירה בים ולשוננו דגה כהסוף גליו ושפתותינו
שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וירח ודינו
פדושות כנשרי שמים ורג לינו קלות כפאדות אין אנו מספיקין
להודות לך לך אלדינו ואלדי אבותינו ולבדה את שפחה על אחת
כחלק אלפי אלפים ורבי רבבות הטובות שעשית עמנו ועם
אבותינו כמצרים גלותנו ומצית עבדים פדיתנו יבדעב זנתנו
ובשבע כל עלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלשנתנו ומחלואים
רעים ורצים ומכל גזרות קשות ורעות דליתנו ועד הנה עזרתנו
רחמיה ולא עזבתנו ויעזבונו רחמיה וחסדיה לך אלדינו לך
אבותינו שפלות בגאון ונשמה שנפחת בנפשו ולשון אשר
שירת ענינו הזהם יודו ויברכו וישבחו ויפארו את שמך לך
אלדינו

פְּטוּם הַקְטָרֶת

קַח־שֵׁן כֶּבֶד וּבְבִדֵי מַחְנֵי וְהִבְאִישׁוּ נִמְקוּ חֲבוּרָתִי מִחֲנֵי אֲוֹלָתִי וְנַעֲוִיתִי
 שַׁחֲתִי עַד מְאֹד כֹּל הַיּוֹם קִדְרַת הַלִּבִּי כִּי כִסְלִי כֹלֵאוּ נִקְלָה וְאֵין
 חַתֵּם בְּבִשְׂרֵי נַפְּוֹגֹתַי וְנִדְפִיתִי עַד מְאֹד שֶׁאֲגִתִּי מִנֶּאֱמַת לִבִּי יְיָ
 נִגְדָה כֹּל תַּאֲוֹתַי וְאִנְחָתִי מִמֶּדֶד לֹא נִסְתָּרָה וְלִבִּי סָחַרְחָר עֲזָבָנִי
 כַּחַי וְאֹר עֵינַי גַּם הֵם אֵין אִתִּי אֲהַבִּי וְרַעִי מִנְּגִד נֶגְעִי וְעַכְשָׁדִיר
 וְקִרְוִבִי מִרְחַק עָמְדוֹ וְיִנְקֵשׁוּ מִבְּקִשְׁי נִפְשִׁי וְדִישִׁי רַעֲתִי דִבְרֵי
 הַזֹּאת וּמִרְמֹזֹת כֹּל הַיּוֹם יִהְיֶה וְאֲנִי בְּחָרֵשׁ לֹא אֲשָׁמַע וּבְאֵלִים לֹא
 יִפְתַּח פִּי וְאֵהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שָׁמַע וְאֵין בְּפִי תוֹכָחוֹת כִּי לִדְוֹ
 הַזֹּחֲלִתִי אַתָּה תַעֲנֶה יְיָ אֱלֹדִי כִּי אֲמַרְתִּי מִן יִשְׁמַחֵנִי לִי כְמוֹט רֹאֲלִי
 עָלַי הִגְדִּילוּ כִּי אֲנִי לְצַלְעַת נְכוֹן וּמִכְאוּבֵי נִגְדֵי תַמִּיד כִּי עֲוֹנִי
 אֲגִיד אֲדַאֵג מִחֲטָאתִי וְאֲזִיבִי חַיִּים עַצְמוֹזִרְבוּ שְׁנֵאֵי שֶׁקֶר
 וּמִשְׁלֵמוֹת רַעִה תַחַת טוֹבָה וּשְׁטָנוֹנֵי תַחַת רִדְפֵי טוֹב וְלֹא תַעֲזָבֵנִי
 יְיָ אֱלֹדִי וְלֹא תִרְחַק מִמֶּנִּי חוֹשֶׁה לְעֲזָרְתִּי יְיָ תִשְׁמַעְתִּי וּכְפֹלִיץ פְּסוּקֵי זֶה ג' ב'
 וַיִּמְהַר אֲבָרְהָם הָאֱהֱלָה אֶל שְׂרָה וַיֹּאמֶר מִהֲרִי שְׁלֵשׁ סָאִים
 קָמַח סֵלֶת לְוָשִׁי וְעֵשָׂא עֲגֹזֹת : ג'
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם כֵּן אֵיפֹא זֹאת עֲשׂוּקָחוּ מִזְמֶרֶת
 הָאָרֶץ בְּכִלְיֹכֶם וְהִזְרִידוּ לְאִישׁ מִנְּתָהָה כְּזַעַט צֶרֶר
 וּכְזַעַט דִּבְשֵׁי נִבְאָת וְלֹא בְּטָנִים וְשֶׁקֶדִים וְיִכְוִין בְּלַח שֶׁל נִבְאָת וְלֹט בְּטָנִים וְשֶׁקֶד

צִדְנָן לְבַשׁ

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּזִמְזִן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קָמַח הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ וּבְנֵינוּ
 מִקְרִיבִים לִפְנֵיהָ אֵת קְטָרֹת הַסָּמִים וּמִתְבַּכְּרֵי עֲלֵיהֶם וְעַלְשֵׁי
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ חֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִטְלָה הַעֲבוּדָה וְאֵין לָנוּ לֹא מִזְבֵּחַ
 וְלֹא קִרְבָּן וְלֹא קְטָרֹת דְּסָמִים וְלֹא כֹוֶן גְּדוּל שִׁיבְרַת בְּעַדְנוּ וְלֹא
 שִׁיח

סדר פטוים הקטרת והתרת קללות

שנוהגים לאומרו כאור כבודך של לל העשי :

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר לך בחסוי ומצודתי ילדי
 אפסח צו : כי הוא יצילך מפחיקוש מדבר הוות : באברתו
 יסד לך ותחת גנפיו תחסה צנה וסחרה נחמתו : לא תירא מפחד
 לילת מחץ ועוף יומם : מדבר באפל ובלך כקטב ישוד צהרים
 יפל מצדה אלה ורבה מימינה אליה לא יגש זרק בעיניך פביט
 ושלמת רשעים תראה : פי אתה לו בחסוי עליון שימת מעונה
 לא תאנה אליה רעה ונגע לא יקרב צנהלה : פי מלאכיו יצוה לה
 לפשמה בכל דרכיה : על פנים ישאונה פן תגוף צנהן רגליה
 על שחל וסתן תדרה תרמס כפיר זתנין : פי בי חשק ואפל טרה
 אשגבהו כי ידע שמוי ויקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו
 ואכבדהו : ארה ימים אשביעהו ואראהו בישועתי :

וכופלין ארך ימים ג פעמים

לחנצח מזמור לדוד : זענה יי פיום צרה גו יבק ועוד
 ה אלדים : שגכה שם אלדי יעקב : ושלח עזרה
 מקדש ומציון יסערה : וזכר פל מנחתיה ועולתה ידשנה סלה
 יתן לה כלבבה וכל עצבתה ומלא נרנה בי שועתה ואשם לדינו
 נדגל ומלא יי פל משאלותיה : עתה ידעתי פיהו שיעי פשיחו
 יענהו משמי קדשו צגבורות ישע ומינו : אלה ברבב ואלה
 פסוסים ומנחנו צשם יי אלדינו נזכיר : המה פדעו ונפלו ומנחנו
 הזכור ונתעודד : יי הושיעה המלה יעננו פיום בקר אנו : גפ יי יבק ג' אלדים
 מזמור לדוד להזכיר : יי בך צכד הזכירנו ובחמתה תוסדני : פי
 חציה נחתו בי ותנחת עלי ידה : איך סתם בבשרי מסני
 זעמה איך שלום בעצמי מפני חטאתי : פי עונותי עברו ראשי
 כמשא

פגום הקטרת

רבן שמעון בן גמליאל אומר העצה אינו אלא שרה הנזקק
 מעצי הקטף בורית בר שונא למה הוא צא כדי ליפות זה
 את הצפורן כדי שתהא אנה אנה וקשה היסין למה הוא צא כדי לשוח
 בו את הצפורן כדי שתהא עזה והלא מירגלים יפין לה אלא
 שאין הכניסין מירגלים במקדש מפני הכבוד
 תניא רבי נתן אומר נשהוא שזהק אומר הדק היטב היטב
 הדק מפני שהקול יפה לבשמים פטמה לחצאין פשרה
 לשליש שלביע לא שיענו אומר רבי יהודה זה הפלל אם
 במדתה פשרה לחצאין ואם חסר אחת מכל סממניה חוב מיתה
 תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של
 שירים לחצאין ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן שח קורטוב
 של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה ולמה אין מערבין
 בה דבש מפני שהתורה חמרה בכול שאר וכל דבש לא תקטיו
 מכנו אשר לני

רבנו של עולם צדמן שבית המקדש קים הנה בהן גדול
 בקטיר לפניך קרבן קטרת הסמים ומכסר על עכוף
 ישראל ועמה בעונותינו חרב בית המקדש ובטלה העבודה
 ואין לנו לא בהן ולא מחמה ולא גחלי אש ולא מזבח ולא קטרת
 הסמים ולא נשאר לפנינו אלא שיח שפתותינו שפתינו
 ונשלמה פרים שפתנו לכך זהו רצון מלפניך יי אדוני ואלדי
 אבותינו שיהא זכרון פינו מקבל לפני כסא כבודך בלוי הקרבנו
 לפניך קטרת הסמים ותעצור (ותמסע) המגפה מעלינו ומעל
 כל עמך ישראל בכל הארצות ובכל מקומות מושבותיהם
 כי אשר נעצרה עלי ירי אהרן נביא קדוש לוי ועמוד מכסא דין
 ושב

פטום הקטרת

שייח שפתותיו כמו שנאמר ונשאלמה פרים שפתיו וכן אמרו
בזבירים לפניך את קרבן קטרת הסמים אשר צוית את אבותינו
במזבח כמו שנאמר ויאמר לו אלמשה קח לה סמים נטף ושחלת
וסלכנה סמים ולבונה זכה בדבד יהיה וועשיית אתה קטרת רקח
מעשה רקח כמלה טהור קדש וישחקת ממנה ודק ונתתה ממנה
לפני העדות באהל מועד אשר מועד לה שמחה קדש קדשים
תהיה לכם ובהקטרת אשר תעשה צמת בנתה לא תעשי לכם
קדש תהיה לה לך וזה קטיר עליו אהרן קטרת סמים צמק צמק
במטיבו את חגרות וקטירנה ובה עלת אהרן את הנרת בין
הערבים וקטירנה קטרת תמיד לפניו לדרתוכם :

תנו וכן פטום הקטרת פי צד שלש מאות וששים ושמונה
מנים היו זה שלש מאות וששים וחמשה ממנן ומות
החמה ושלשה מנים ותרים שמהם ממנים כהן גדול כולל
חמניו ביום הפורים ומחזירן למכתשת בערב יום הפורים
עדי לגנים מצות דקה מן הדקה ואחר עשר סממנים היו זה
ולו הז הצרי א' (כח) זה דפון ב' (סוד) החלבנה ג' (מלכות) והלבונה
ד' (אורחיק) משקל שבעים שבעים כנה י' מור ה' (חסד) וקציצורה
ו' (גבורה) שבולת נרד ז' (ימיאית) וכרפוזם ח' (נצח) משקל ששה עשר
ששה עשר כנה י' הקשט ט' (מכמה) שנים עשר וקלמס יוד (בינה)
שלשה וקמחון יא' (היד) תשעה בדיית ברשינא תשעה קצין יז
קפריסין סחין תלת וקצין תלתא זאם אין לו זין קפריסין מביא
תער חור עתיק מלה סדומית רובע סעלה עשן כל שיהיה
רבי נתן אמר אף מעט הידדן כל שהיא אם נתן זה רבש סלה
ואם חסר אחת כזבל סמבוציה חוב מיתה :

פ ט ו ס ה ק ט ר ת

הקדוש הזה קללות שקללום אחרים או שקללו את עצמם
או שקללום את אחרים בין בשוגג בין במזיד בין בבעם
בין ברצון בין בכונה בין שלא בכונה באחה צד ואמן שיהיה
ברשות הקדוש ברוך הוא ובית דינו פמליה של מעלה וממלא
של מטה יהיו כלם בטלים ומבוטלים ומשופים כבלי חרש הנשאר
שאין בו ממש שביתין ושביקין לא שרידיון ולא בנימין ענתוב
ולא ידפק גידה מאימה מז החכם למען ישב וג' מחרון אפו ונתן
לה רחמים ורחמה והרבה במשך נשבע לאבותיה וכתוב ולא
אבה וג' אלדיה לשמע אל בלעם ועבדוה וג' אלדיה לדאת הקללה
לברכה כי אהבה וג' אלדיה וכתוב ואתם הדבקים בג' אלדיכם
חיים בלבם היום

מי שצדק אבותינו הקדושים אבדתם יצחק ויעקב ומשה ואהרן
ויוסף ודוד ושלמה וכל הקהלות הקדושות והטהורות וכל
הצדיקים והחסידים ואוהבי וג' ויראיו וחושבי שמו הוא וברך
בכללם את כל הקהל הקדוש והטהור הזה גדולים וקטנים הם
ונשיהם ובניהם ומלמדיהם וכל אשר להם ויתמלא עלינו
רחמים ונקיה אותנו צדיקים ונקמהיק עלינו הדינים ויקרב
לצבנו לעבודתו ותברך ויסיר לב האבן מבשרנו ויתן לנו
לב אשר יתרצה הקדוש ברוך הוא בנו ויהנה לזאת צדקתנו
ומלא משמלות לצנו לטובה נהנה צדיקים ולא רשעים נהנה
טובים ולא רעים נהנה עשירים ולא עניים נהנה דבוקים
בשכינה ורחוקים מיצר הרע נהנה אוהבי וג' אוהבי התורה
ואוהבי המצות נהנה חלק הקדושה ולא חלק הקליפה נהנה חושקו
עבודת וג' ושינוי השטן ומועצותיו נזכה לראות מלך המשיח
במהרה

פטים הקטרת

וַיַּעַבְדוּ עַל פֶּסַח רַחֲמִים וְחַמּוּל עַל עַמּוּקָה יִשְׂרָאֵל וְעַל זִקְנֵיהֶם וְעַל נְשֵׁיהֶם וְעַל טַפֵּיהֶם וְעַל עֵוְלֵיהֶם וְעַל יוֹגְקֵיהֶם וְהִסֵּד שִׁטָּן כַּל פְּנֵי נַו וּכְחַתְחֵרֵינוּ וְיֵאל מִתֵּן חַמְשָׁחִית לְבֵאֵל בְּתֵינֵנוּ לְנִגּוּף וְחַעְצוֹר וְתַמְנַע אֶת הַדְּבַר וְאֶת הַמַּאֲקָה וְאֶת הַחֲשָׁחִית מִעֲלֵינוּ וְיִמְעַל כָּל עַמּוּקָה יִשְׂרָאֵל

וּבְזֵימַת רִצּוֹן מִלְּפָנֶיהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ לְבָלוֹת מִעֲלֵינוּ וְיִמְעַל כָּל עַמּוּקָה יִשְׂרָאֵל דְּבַר וְחֶרֶב וְרַעַב וּמַשְׁחִית וּמַגְפָּה וְכָל חֵיבֵי תַחְלוּמִים רְעִים וְכָל מֵינֵי פוֹדְעֵיזוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת וּכְאוֹת לְעוֹלָם לְשִׁחּוֹר תוֹרְתָהּ וְשִׁחּוֹר צַחַתְנוּ וּבְאֵינוּ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל

יְיָ צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לְנוּ אֱלֹדֵי יַעֲקֹב סֵלָה ג'פ
יְיָ צַבָּאוֹת מִשְׁרֵי אָדָם בְּטַח צְדָה ג'פ
יְיָ מוֹשִׁיעַה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם הַדְּחָאוֹ וְיִתֵּן יָדָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִגְפ
רַפְּאֵינוּ יְיָ וְנִדְרַפְּאֵנוּ רַחֲמֵי רַחֲמֵי רַחֲמֵי עַבְדֵי הַיְיָ יַעֲנֵנוּ וְנִבְרַשְׁעֵנוּ כִּי רַחֲמֵי אֱלֹהֵי הַתְּהִלָּתְנוּ אַתָּה וְיִהְיֶה לְרִצּוֹן אֶמְרֵי פִינוּ וְהַחֲיוֹן לְבָנוּ לְמִנְיָהּ יְיָ צוֹרְנוּ וְנוֹמְלָנוּ
וְאֶתְכָּ הַתְּרַת קַלְלוֹת וּמוֹשִׁבֶרֶךְ

בְּרִשׁוֹת בַּיִת דִּין שֶׁל מַעֲלָה מוֹדַא צוֹלוֹת וּבְרִשׁוֹת
בַּיִת דִּין שֶׁל מַטְהָר וּזְוֹן דַּא צוֹלוֹת וּכְלָבִיעַ וּבְרִשׁוֹת
תוֹרְתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה וּבְרִשׁוֹת סְנֵהֲדָרֵי גְדוּלָה וּבְרִשׁוֹת
סְנֵהֲדָרֵי קִטְנָה וּבְרִשׁוֹת הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה מוֹתָדִים וְהֵיוּ קְרָא
קַלְלוֹת אֵלוֹת שְׁמָחוֹת חֲרָמִים אֲרוּרִים גְּדוּוֹיִם בְּטוֹיִם פְּשׁוּפִים
וְכָל דְּבָרִים רְעִים וְחַלּוּמוֹת רְעִים שֶׁהוֹשְׁמֵנוּ בְּבַיִת שׁוֹם וְהוֹדֵי
אוֹ וְהוֹדֵי וּבְפֶרֶט אֹתָם שֶׁהוֹשְׁמֵנוּ עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִתְּהִלָּה
הַקְּדוֹשׁ

תפלה

מתוקנת על בלשון הגיבורות הקרובות

אחר חזרת הל"ך תפלת י"ח בזמנית יאחר בתחלה סגיון ס' ז' ולנסוף לדוד ה' א"ה
ויאמר ס' כ"ז :

ובמנחה בתחלה יאחר חלכני ה' מאדם רע סימן ק"מ ולנסוף לדוד ברוך ס' קמ"ד:
אני אל מלדים מקרא וי' וישועני : סודה וי' נפש עבדיו ולמי
יאשמו כל החוסים בו : לילי וי' שהיה לנו יאמר נא וישד' :
זחל ישראל אל וי' כי עם וי' חסד וברכה עמו מדות : הרמנו וי'
חסדה וישעה תתן לנו : רחמיה רבים וי' כחשפטיה חיוני וזמם
יצוה וי' חסדו ובלילה שורה עמי תפלה לאל חני : אל מעזבני
וי' אלדי אל תרחק ממני : מן המצר קראתי ויה ענני במרחב
זה רומה וי' בעזה נשירה ונזמרה גבורתך : זמין וי' רחמיה
זמין וי' עשה חול : אמר לוי' מחסד ומצודתי אלדי אבטח בו :
הנה פעיני עבדים אליר מדוניהם פעיני שפחה אליר גבורתה
בזענינו אל וי' אלדינו עד שיהגנו :

שיר למעלות אסא עיני וגו'

כעל איז מנחמא ותבעין רחמי מן קדם אלהא מריה שמינא
וארעא עם ספרי אוריתא אלין דכתיבין בהון תלת
עשר זכילן דרחמי כפיתוב וי' ה' אל רחום ומנון ארה אפיס ורב
חסד ומחמת נצר חסד למלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה
ונקה לשבים : וארה אפיס לשובבים : השוכן בין חיות הקדש
וקרובים : העושה שלום בין שביבים ורביבים : העונה בערת
צרות : האל המועל גבורות ומצמיח אשועות :

והי רצון מלפניה וי' אלדינו שתקוף אותנו במסדים ויתמקק
הדינים ויתחלל עלינו רחמים ומחוס ותחמול עלינו ועל
כל

כטום הקטרת

בשחרה בימינו נזכה לראות בגן בית המקדש נזכה לחיינו ועולם
הבא לחיבת ברך דקמי מלכא על ידינו תתעלה הקדושה
ויתרום פסח הגבור מלכא דעלמא הוא וברך ותנא ויזכר
ותנא וישמע בקל צלותנא נתפריק ונשתיזב מפל צדקה
ועתה יהי סימריה דבסעדנא ויגז בעדנא ויפרוס ספת
שלימא על פה זיטע בימינו מהרה מתה שילום וריעות ויסלק
שנאת חנם מבימינו וישצור עול גלות מעל צוארנו ויקיים

בנו מקראת שקתוב דו אלדי חנותיכם

יסח עליכם פכם אלה

פעמים וברך אתכם

באשר דבר לכם

ובן יהיר צון

ונאמר

אמן

ב"ר ל"א"ר

תקוול ברצון

הגדה למעבד החכם כההדר יאכא נחמן

אשר נתייזכרה

תפלה

כוֹשֵׁיַע חוֹסִים מִמֶּתְקוֹמֵימִים בִּימִינֶךָ יְשִׁמְרֵנִי בְּאִישׁוּן בֵּית עֲצֵן
 בְּצֶלְבֵּנִיךָ תִּסְתִּירֵנִי תִפְּלָא עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחָד בְּגִדוֹל זְרוּעֶיךָ
 יִדְחוּ בְּאֶבֶן יוֹתָטָה לֵב הַמְּלָכֹת עֲלֵינוּ לְטוֹבָה וְחַסְדֵּךָ וְיִשְׁלַח
 לְמַלְאָךְ מְדוּנָנוּ לְטוֹבָה וְלִישׁוּעָה וְתֵן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל הַיְשָׁרִים אֲנִי
 טוֹבָה וְנִכְוֶנָה עֲלֵינוּ וְתֵן בְּלִבָּם רַחֲמָנוֹת לְהִיטִיב עֲלֵינוּ וְהַצִּילֵנוּ
 וּמִלְטָנוּ מִמְּלַחְמָה וּמִמְצוֹר וּמִמְצוֹק וּמִשָּׂבִי וּמִבְּזָה וּמִפֶּל הַפֶּסֶד
 וּמִבֶּל מַחַד וְלֹא יִשְׁמַע שׁוֹר וְשָׂבֵר בְּגַבֵּלֵנוּ יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילֵינוּ
 שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ וְקִיּוֹם לָנוּ מִקְרָא שְׁפִתָּי וְנִתְּנִי שְׁלוֹם
 בְּאַרְעֵי וְשִׁבְתֶּם וְאִיךְ מִחֲרִיד וְהַשִּׁבְתִּי מִהַרְעָה מִן הַמֶּדֶעַ
 וְחָרַב לֹא תַעֲבֹד בְּאַרְצְכֶם

אֲנִי יְיָ מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן פִּדְהָ אֶת בְּנֵי יַעֲקֹב תְּמַיְמָה מֵאֵף וְחִזְקָה
 וְהַפֵּר תִּפְרַע עֵצֵי כָּל הַקָּמִים עֲלֵיהֶם לְרַעָה יִהְיוּ נֶגְד־פְּנֵיךָ
 צְרוּתֵינוּ וְרָאה בְּצַעֲתֵנוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ וְוַדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה

קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל

וְעַתָּה יִגְדַלְנָה כַּח יְיָ אֱבִינוּ מִלִּבְנֵי צִיְרֵינוּ וְנִגְזַלְנוּ זְכוֹר נָא בְּנֵיךָ
 בְּאַרְעֵי לֹא לָהֶם וְאֵל תִּתֵּן נִחְלִיתָה לְחַרְפָּה וְהִמָּה דְלִים וְשִׁפְלִים
 וּמִצְפִּים לִישׁוּעָתָךְ כָּל הַיָּמִים חַי וְקַיִם עֲשֵׂה לָנוּ נִסִּים וּנְכֻלָּאוֹת
 וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילֵנוּ וּמִלְטָנוּ מִפֶּל רָע חֲנִנוּ בְּחִסְדֵיךָ וְחַסְדֵּךָ עֲלֵינוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ קְדָבְתִיב פִּיט רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יִדְסֶה וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁבַח אֶת
 בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם יֵשׁ תַּעֲזֹבֵנוּ וְלֹא תִטְשֵׁנוּ כִּי לֹא יִטַּשׁ יְיָ עַמּוֹ
 וְנִחְלָתוֹ לֹא יִעֲזֹב וְנִחְבַּב וְנִבְרַח לָהֶם בְּרִית רַחֲמִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיוֹת לָהֶם לְאֵלִים אֲנִי יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֹךְ עֲשֵׂה לְמַעַן
 יִמִּינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תִּזְרַחְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ

יְבִי לְרִצּוֹן אֲמִרֵי פִינוֹ וְאֵח"כּ אֵל מֶלֶךְ
 וְתִקְוֶבֶל בְּרִצּוֹן אֲבִיךָ

תפלה

כל עמך ישראל הקרובים והרחוקים הנאנחים והנאנקים
בכל מקומותיהם ובכל מושבותיהם ויראה כי עמך אנחנו
בני בריתך אשר קדית ממצרים בבחך הגדול ובזרעך
הנטויה ונאנחנו עמך וצאן מרעייתך פאמזר כי חלק וי
עמו יעקב חבל נחלתו

אנא יי הושיענו וחוס וחסור ורחם עלינו ותכחול ותסלח
ותכפר על כל חטאתנו ועונותינו ופשעינו כי לא על
צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי עליהם חיה
הדבים וי שבעה יי סלחה לך הקשיבה ועשה לך תאחר
למענה אלדי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך הציטת וראה
דענינו ודלותינו ושלותינו ותעוז צדקתך וזכינה הושיענו
יסינה ועננו זכור רחמיה ויחסדיה כי מעולם המה ויהי יי
לי למשגב ואלדי לצד מחסי ועשה עמנו צדקה ורחם
למענה ולא למעננו כי אין מי יעמד בעדנו אלא שמוך
הגדול יעמד לנו בעת צרה וברחם אב עלבנים רחם עלינו
ועל ישראל עמך כי אמה אבינו ואנו בניך אמה אדוננו ואנו
עבדיך אמה הוא בלכנו ואמה הוא אלודינו צור משגבנו
ומצן ישענו אמה סתר לי מצר תצרני דני פלט תסבבני סלה
אנא יי אבינו אב הרחמן חמול עלינו ועל טפינו ועל צשינו
ועל עוללינו ויבבשו רחמיה את פנינו ויגדלו רחמיה
על מדותיה וזכור לנו עקדתו של יצחק אבינו ונתנהג
עמנו יי אלדינו במדת החסד ובמדת החיים ותנחל מעלינו
ומעל כל עמך בית ישראל כל אירוח קשות ורעות ותכניע
ותשפיל את כל אויביך ואת כל שבקשי רעותנו הסלה חסדיה
מושיע

תפלה לדבוי גשמים

לְיָיִךְ מְשׁוֹרֵר פֶּר מִקְרָן מִפְּרִים רְאוּ עַנְנִים אֲשֶׁר מָחוּ דְדֹשֵׁי לַיִם וַיַּחַד
לְבַבְכֶם וּבִישְׁמַע אֶל אֲבוֹנֵינוּ יְיָ וְאֵת אֲסִירֵינוּ לֹא בְּזָה: יְהִי לְלוֹהוֹ
שָׁמַיִם וְאֶרֶץ וּמִים וְכָל רִמְשׁוֹתָם: כִּי אֱלֹדִים יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְיִבְרָכָהּ
עַד יִהְיֶה וַיִּשְׁבּוּ שָׁם וַיִּרְשֶׁהָ: וְזָרַע אֶבְדִּיר וַיִּנְחַלְהָ וְאֵת בֵּי שָׁמוֹ

וַיִּשְׁפְּנוּ בָהּ:

כְּהוֹשִׁיעַת נַח וּבֵיתוֹ מִהַמַּבּוּל צִוָּה לָנוּ וַיִּשְׁמְעוּת קְדוֹשׁ שׁוֹבֵן זְבוּל פְּקוּדָה
לְיָמֵי הַיָּם בַּל יַעֲבֹר גְּבוּל יִתְתֶּנָּה הָאֶרֶץ אֶת זְבוּל:
רַחֵם זַחְנוֹן חֲמוּל עַל אֲנָשֵׁי הַשָּׁרֹן אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ וּבְנוֹ מִרוּן
וְלֹא יִחָשְׁבוּ מַהוֹדוֹת לְרַבְרָן מִהַיָּלָל שֵׁם יְיָ בַּל לְשׁוֹן תִּירוּן:
פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְכָל שָׁטוֹן וְחַשְׁטוּץ יְהִי נִגְעָר פָּרִם וְכַרְמֵל אֶל
יְהִי נִבְעָר יִצְיָצוּ אִז וַיִּרְכָּב בַּל עֲצֵי הַיַּעַר:

עַל נַפְתֵי נְהָרוֹת נִשְׁמַע נְהִי בְכִי תִמְרוּרֵי כִי מִשְׁאוֹנָם וּדְכִים אִין לְגִדִיּוֹת
שִׁחְרוּרֵי אִמְז אִין פְּקוּדָה נֶפֶשׁ בְּרוּרֵי אֶלְפָן בַּל פְּנִים קִבְצוֹ פִּאֲרוּרֵי
גִשְׁמֵי עֲבָר עַל נַפְשֵׁנוּ שִׁטְף רַעֲבִים גַּם צַמְחִים נִשְׁשֵׁם יִתְעַטֵּף לְנָא זַעֲבָת
אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטָף תַּבּוּן פְּקוּדָת סַחֲסֵי זָנְטָף:

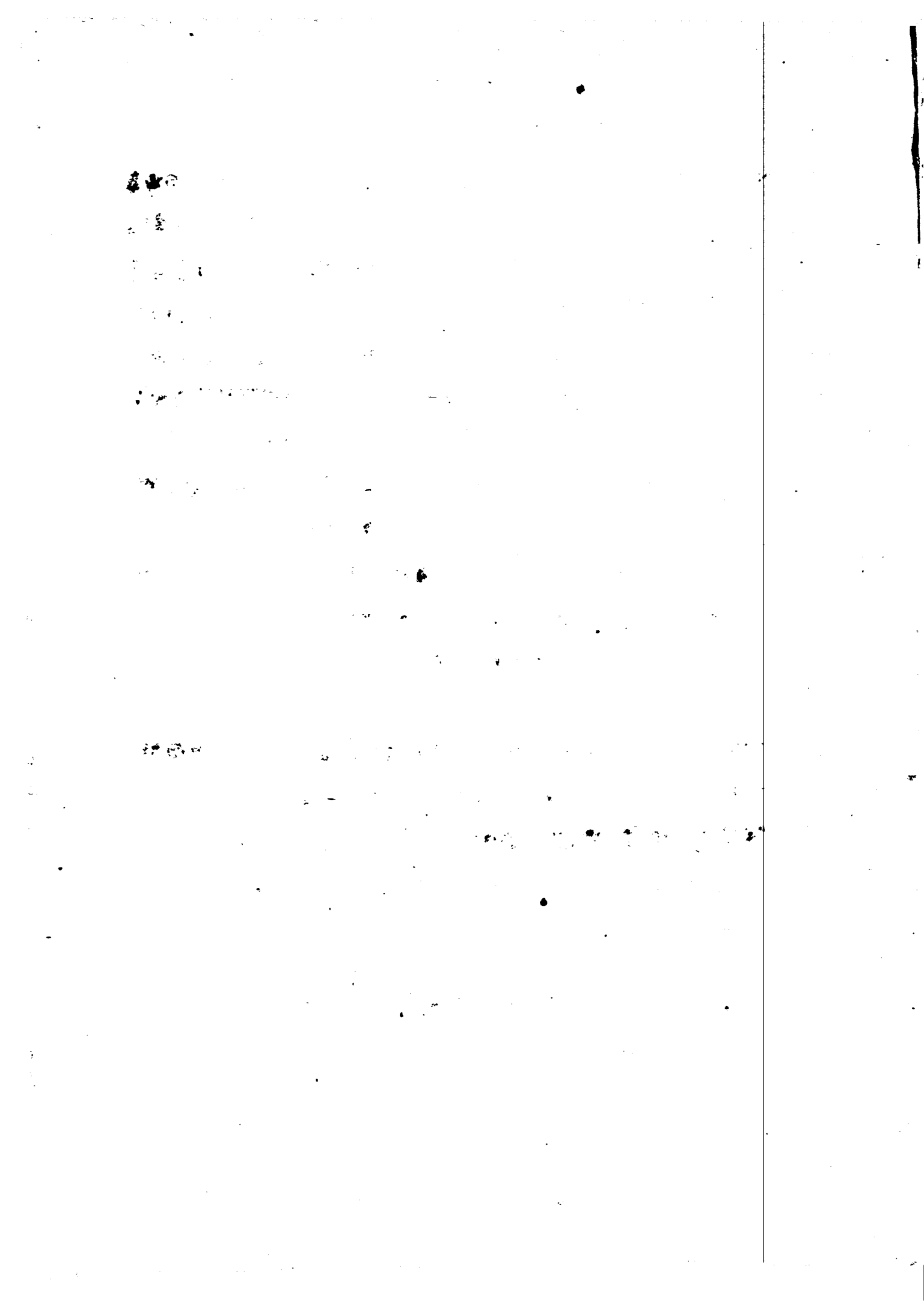
אִם נִבְרָתוֹ רֹעִים וְגִבְרוֹת צַחַן עַל כִּי לְבָיִם מְמַדוֹ לְצוּן נָא לְמַעַן יִתְמַד
קִבְלָנוּ בְּדַצוּן פֶּן יִקְרָאנוּ עוֹד אִסּוֹן
הַזְכָּבִים אֲסִפוּ נְעֻתָם וְנִסְתַּרְהוּ מִלְּהַאִיר לִיוֹשְׁבֵי תִבְלָה עֲבָדָה פְּנֵי זָקֵנִים
לֹא נִהְדָּרוּ כִּי שִׁמְשׁ וַיִּהְיֶה קִדְרָה:

הוֹבִישׁוּ אֲפָרִים הַיָּלִיל כוֹרֵמִים כִּי נִשְׁטָפוּ שְׂדוֹת וְרִטְשׁוּ מִתֵּימִם וּכְרָמִים
מִהַר אֶגְמוֹנוֹ עֲזָרְנוּ מִשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יָמִים לְמֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא זַמְתִּים

אֱלֹדֵינוּ וְאֱלֹדֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּשִׁמְשׁ אֲוֶרְתָאִיר אֲדָכְרָה אֲמֵן
בְּשִׁמְשׁ בְּרַבְתָּהּ תִּבְרָה אֲדָכְרָה אֲמֵן
בְּשִׁמְשׁ גּוֹלְתָהּ תִּגִּיל אֲדָכְרָה אֲמֵן
בְּשִׁמְשׁ

תפלה לרבוי גשמים

למנצח על שושנים לדוד הושיעני אלים פדונו מים עד נפש
טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי בים
ושמלת שטפתני יגעתי בקראי נחר גרתי פלתי עיני מוחל לטני
רבו שיעור ראשי שנאי חנם עצמו מצמית אוכי שקד אשר
לא גזלתי מח אשיב אלים אמה ידעת לאולתי ואשמותי מקה לא
גבחהו לי יבשו בי קויה יי אלים צבאות לי יכלמו בי מבקשיה
אלדי ושראל כי עליה נשאתי חרפה פסמה פלמה פני מזור
היתי לחוי ונכר לבני אחי כי קנאת ביתה מצלתני וחרפות
חורפה בפלי עלי וואבחה צבוס נפשי ותהי לחרפות לי ואתנה
לבדשי שק ואהי להם למשל ושיחו בי ישיבי שער וגיגורת
שותי שבר ונחני תפלתי לה ידעת רבון אלים ברב חסדה ענני
באחת ישעה הצילני מטיט ואל אטבעה הנצלה בזשמי
ומה עמקי בים א תשטפני שבלת בים ואל תבלעני מצולה
וא תאטר עלי באר פיה ענני יי פי טוב חסדה פרב בסוף פני
אלי ואל תסתר פניה מעבדיה כי צר לי מהר ענני קדבה א נפשי
גאה למען אוכי מדני אמה ידעתי נדפתי ובשתי וכלמתי נגדה
כל צודדי וחרפה שברה לבי ואנושה ומקזה לנו ונאין ולמנצחים
ולא מצאתי ויתנו בקרתי ראש ולצמחי ושקוני חמץ ויהי
שלחנם לפניהם לפח ולשלומים לחוקש ותחשכנה עיניהם מראות
ומתניהם תמיד המעד ישפך עליהם זעמה וחרון אפה ושיגם
תהי סירתם נשיכה במחליהם אל יהי שוב כי אמה אשר הבית
רדפו וט מכאוב חלליה וספרו תנה עון על עונם ואל ובא בצדקה
ומחו מספר חיים ועם צדיקים אל יבתבו ואני עני ונאוב וישעמה
אלי תשיגני מהללה שם אלים בשייר ואגדלנו בתודה ומיטב

תפלה לרבוי אשמים

2

- אָמֵן : בְּשֵׁם שׁוֹשׁוֹן תְּדַשֵּׁן אֲדָמָה :
- אָמֵן : בְּשֵׁם שׁוֹשׁוֹן תְּהַדֵּר אֲדָמָה :
- אָמֵן : בְּשֵׁם שׁוֹשׁוֹן וַיַּעֲיֹדָה תְּוַעַד אֲדָמָה :
- אָמֵן : בְּשֵׁם שׁוֹשׁוֹן תְּזַהֵר אֲדָמָה :
- אָמֵן : בְּשֵׁם שׁוֹשׁוֹן תְּחַסֵּן אֲדָמָה :
- אָמֵן : בְּשֵׁם שׁוֹשׁוֹן תְּטַהֵר אֲדָמָה :
- אָמֵן : בְּשֵׁם שׁוֹשׁוֹן תּוֹשִׁיעַ אֲדָמָה :

שְׁמִי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ נוֹתֵן מְאוֹרוֹת בְּדַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם

לְהַאֲרִיךְ עַל הָאָרֶץ לְבָרְכָהּ

אֲנִי הַזְרִיחְהוּ לְאוֹרָה לְבָרְכָהּ לְגִילָהּ לְדִישׁוֹן לְהַדֵּר לְוַעַד

טוֹב לְזוֹהַר לְחוֹסֵן לְטוֹהַר לְיֹשֵׁעַ לְחַיִּים לְפָרֶגְסָה

וְלִנְחִמָה אָמֵן

וַיֹּאמֶר אֵל מֶלֶךְ וְכוּ' נֶחֱמָ כֹחַ

יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְיָ עֲזוֹ הַתְּאֵדָה אַחַת תַּבּוֹן תִּגְבַּל צֶלֶל תַּחוּטוֹ

גָּבוֹן בְּסִמָּה מִחַז מַעֲוֹלָם אַתָּה : גְּשִׁמוֹ גְּהֵרוֹת יְיָ גְּשִׁמוֹ גְּהֵרוֹת

קוֹלָם יִשְׂאוּ גְהֵרוֹת דְּבָרִים : הַקֵּלֶת מֵיָם רַבִּים מְדִירִים מִשְׁבְּרֵי

בָּם מְדִיר בְּמָרוֹם לִי : עַד תִּיָּה גְּמִנְנוּ מֵאֵד לְבֵיתָהּ גְּמִנְנוּ קִדְשֵׁי

לְאַרְבַּע יָמִים :

תוֹ שֶׁלֹּ בֵּעַ